

Vergaderjaar 1995–1996

24 439

Wijziging van het Burgerlijk Wetboek, de Ziektewet en enkele andere wetten in verband met loondoorbetaling door de werkgever bij ziekte van de werknemer (Wet uitbreiding loondoorbetalingsplicht bij ziekte)

Nr. 8

AMENDEMENTEN VAN HET LID BIJLEVELD-SCHOUTEN

Ontvangen 20 november 1995

De ondergetekende stelt de volgende amendementen voor:

I

In artikel I, onderdeel A, onder 1, worden in het eerste lid van artikel 1638c de woorden «tweeënvijftig weken» vervangen door: zesentwintig weken.

II

In artikel I, onderdeel B, onder 1, worden in het eerste lid van artikel 629 de woorden «tweeënvijftig weken» vervangen door: zesentwintig weken.

III

Artikel IV, onderdeel A, vervalt.

IV

In het in artikel IV, onderdeel D, voorgestelde artikel 29 worden de volgende wijzigingen aangebracht.

1. Onder verlettering van de onderdelen a tot en met g tot b tot en met h wordt in het tweede lid een nieuw onderdeel a ingevoegd, luidende:

a. de verzekerde die geen recht heeft op loon uitsluitend wegens het verstrijken van de termijn, genoemd in artikel 1638c, eerste lid, van Boek 7A van het Burgerlijk Wetboek eventueel verlengd overeenkomstig de tweede volzin van dat artikellid;

2. In het zesde lid wordt «onderdelen a tot en met d» vervangen door: a tot en met e

3. In het zevende en achtste lid wordt «onderdeel e» vervangen door: onderdeel f.

V

In artikel IV, onderdeel G, onder 2° en 3°, vervalt.

VI

Artikel IV, onderdeel N komt te luiden als volgt:

N

In het eerste lid van artikel 39b wordt «artikel 29, tweede of vijfde lid» tweemaal vervangen door «artikel 29, eerste lid en tweede lid, onderdeel a», en wordt «zes weken» vervangen door: zesentwintig weken.

VII

In artikel IV wordt na onderdeel N twee nieuwe onderdelen ingevoegd, luidende:

Na

In artikel 39c, eerste en tweede lid worden de woorden «artikel 29, tweede of vijfde lid» telkens vervangen door: artikel 29, tweede lid, onder a.

Nb

In artikel 39d wordt «artikel 29, tweede of vijfde lid» vervangen door: artikel 29, tweede lid, onder a.

VIII

In artikel IV, onderdeel P, onder 3°, vervallen in het daar toegevoegde onderdeel j de woorden: het Algemeen Werkloosheidsfonds dat deel uitmaakt van het Tijdelijk instituut voor coördinatie en afstemming of.

IX

De onderdelen Q,S en T van artikel IV vervallen.

X

Artikel IV, onderdeel R, komt te luiden:

R

Artikel 64, derde lid, vervalt.

XI

In artikel IV, onderdeel W, wordt na «artikel 29, eerste lid» ingevoegd: en tweede lid, onderdeel a.

XII

De onderdelen D, E, F, G en H van artikel V vervallen.

XIII

Aan het eind van artikel VI, onderdeel B, vervalt de punt en wordt toegevoegd: eerste lid en tweede lid, onderdeel a,.

XIV

Aan het eind van artikel VII, onderdeel B, vervalt de punt en wordt toegevoegd: eerste lid en tweede lid, onderdeel a,.

XV

Onderdeel D van artikel VII vervalt.

XVI

Artikel VIII vervalt.

XVII

Onderdeel B van artikel IX vervalt.

XVIII

De artikelen X tot en met XVIII vervallen.

XIX

In artikel XIX, onder 1° en 3°, worden de woorden «tweeënvijftig weken» vervangen door: zesentwintig weken.

XX

De artikelen XXII tot en met XXXII, artikel XXXV en XXXIX vervallen.

Toelichting

De beoogde bekorting van de loondoorbetalingsperiode van 52 naar 26 weken wordt gerealiseerd in de onderdelen I, II en XiX. Onderdeel IV legt vast dat na ommekomst van deze 26 weken (eventueel verlengd conform de tweede volzin van artikel 1638c nieuw van het Burgerlijk Wetboek) recht bestaat op ziekengeld. De overige onderdelen strekken ertoe de financiering van de Ziektewet volgens de thans geldende regels (d.w.z. via de ziekengeld- en afdelingskassen) in stand te houden. Daarnaast wordt de sinds de TZ bestaande «achtervangersfunctie» van de bedrijfsverenigingen gehandhaafd.

Uit een eerste inventarisatie van het Ctsv blijkt dat het ziekteverzuim significant is afgenomen ten gevolge van de TZ/Arbo-wetgeving. Daarnaast heeft deze wetgeving echter ook geleid tot een duidelijke toename van gezondheidselectie en risico-selectie (werknemers die een hoog risico lijken te vormen worden uitgesloten).

De verlenging van de loondoorbetalingsverplichting voor de werkgever tot één jaar trekt de lijn die is ingezet met de TZ/Arbo-wetgeving vergaand door. Er wordt echter geen onderscheid meer gemaakt naar bedrijfs-grootte, de verplichte eigen-risicoperiode omvat het hele ZW-jaar en de betrokkenheid van de bedrijfsverenigingen als ziekengeldverzekeraar voor reguliere werknemers verdwijnt geheel.

Deze volledige privatisering van de Ziektewet legt te grote lasten bij met name kleine werkgevers. Daarnaast zal de risico-selectie verder toenemen en door de verminderde betrokkenheid van de verzekeraar zijn negatieve effecten op reïntegratie van werknemers te verwachten.

Een verlenging van de loondoorbetalingsverplichting tot 26 weken komt beter tegemoet aan de bezwaren en is een zorgvuldige manier om het eigen risico in de ZW toch te verruimen.

Verdergaande stappen kunnen slechts op basis van evaluatie-gegevens genomen worden.

Bijleveld-Schouten